Univerzita Karlova v Praze Matematicko-fyzikální fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Richard Eliáš

Vizualizace sekundární struktury RNA s využitím existujících struktur

Katedra softwarového inženýrství

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. David Hoksza, Ph.D.

Studijní program: Informatika

Studijní obor: Obecná informatika

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou p s použitím citovaných pramenů, literat	ráci vypracoval(a) samostatně a výhradně sury a dalších odborných zdrojů.
zákona č. 121/2000 Sb., autorského zák	vztahují práva a povinnosti vyplývající ze kona v platném znění, zejména skutečnost, o na uzavření licenční smlouvy o užití této t. 1 autorského zákona.
V dne	Podpis autora

Název práce: Vizualizace sekundární struktury RNA s využitím existujících struk-

tur

Autor: Richard Eliáš

Katedra: Katedra softwarového inženýrství

Vedoucí bakalářské práce: RNDr. David Hoksza, Ph.D., Katedra softwarového

inženýrství

Abstrakt: Abstrakt .. TODO

Klíčová slova: TODO klíčová slova

Title: RNA secondary structure visualization using existing structures

Author: Richard Eliáš

Department: Department of Software Engineering

Supervisor: RNDr. David Hoksza, Ph.D., Department of Software Engineering

Abstract: RNA secondary structure data, both experimental and predicted, are becoming increasingly available which is reflected in the increased demand for tools enabling their analysis. The common first step in the analysis of RNA molecules is visual inspection of their secondary structure. In order to correctly lay out an RNA structure, the notion of optimal layout is required. However, optimal layout of RNA structure has never been formalized and is largely habitual. To tackle this problem we propose an algorithm capable of visualizing an RNA structure using a related structure with a well-defined layout. The algorithm first converts both structures into a tree representation and then uses tree-edit distance algorithm to find out the minimum number of tree edit operations to convert one structure into the other. We couple each tree edit operation with a layout modiffication operation which is then used to gradually transform the known layout into the target one. The optimality of tree edit distance algorithm causes that the common motives are retained and the regions which differ in both the structures are taken care of. Visual inspection and planarity evaluation reveals that the algorithm is able to give good layouts even for relatively distant structures while keeping the layout planar. The new method is well suited for situations when one needs to visualize a structure for with a homologous structure with a good visualization is already available. 11

Keywords: RNA secondary structure, visualization, homology

Poděkování.

Obsah

Ú	$ m ar{J}vod$		3
1	Úvo 1.1 1.2 1.3	d do štúdia RNA štruktúry a grafov Co je RNA	5 5 7 7 7 8
2	Tree 2.1 2.2 2.3 2.4	e-edit-distance algoritmus Hlavná myšlienka TED-u	9 9 10 10 15
3	Kre 3.1 3.2	Štruktúry v RNA Algoritmus 3.2.1 Normalizácia vzdialeností v bázových pároch a vyrovnavanie stemov 3.2.2 Operácie na stromoch 3.2.3 Vkladanie nového vrcholu do stromu 3.2.4 Modifikácia multibrach loop 3.2.5 Mazanie vrcholu zo stromu	18 19 19 19 20 20 21
4	4.1 4.2 4.3 4.4 4.5	AVeLer - Template RnA Visualization Inštalácia	22 22 23 23 25 25
5	-	ledky práce Celkové výsledky	28 29 31 31 32
Zá	věr		34
Se	znan	n použité literatury	35
7 .c	znar	n obrázkov	37

Zoznam tabuliek	38
Seznam použitých zkratek	39
Přílohy	40

$\mathbf{\acute{U}vod}$

Donedávna sa myslelo, že úloha ribonukleovej kyseliny, RNA, je obmedzená iba na syntézu bielkovín ako nositeľka genetickej informácie (mRNA), alebo ako prenášač aminokyselín pri tvorbe bielkovín (tRNA). Avšak existuje mnoho ďalších druhov, od relatívne malých molekúl majúcich iba desiatky nukleotidov, ktoré ovplyvňujú expresiu génov (miRNA, siRNA, tmRNA, snRNA a ďalšie), až po veľké molekuly s tisíckami nukleotidov, tvoriace ribozómy (rRNA).

Spolu s objavmi ďalších a ďalších funkcií RNA molekúl rastie záujem o nástroje dovoľujúce študovať štruktúru týchto molekúl. Primárna štruktúra je určená poradím nukleotidov v reťazci RNA. Priestorovým usporiadaním získame terciárnu štruktúru. Poslednou a v tejto práci pre nás najdôležitejšou bude sekundárna štruktúra. Tú reprezentuje zoznam nukleotidov ktoré sú spojené väzbou. Spárované nukleotidy sú blízko seba v priestore a tak nám sekundárna relatívne dobre aproximuje terciárnu štruktúru. Predpovedanie terciárnej štruktúry nieje veľmi spoľahlivé ani pre kratšie molekuly. Naopak, pre menšie molekuly a ich sekundárnu štruktúru existujú spoľahlivejšie metódy, ktorých prehľad a porovnanie nájdeme napríklad v článku od autorov Puton a kol. (2013). Príbuzné štruktúry nám vedia poslúžiť k predpovedaniu konzervovaných častí, dokonca aj veľkých rRNA molekúl, ako píšu autori Pánek a kol. (2014).

Vizualizácia sekundárnej štruktúry RNA sa dá previesť na kreslenie grafu, keďže sekundárna štruktúra môže byť reprezentovaná grafom, ktorého vrcholy tvoria nukleotidy a hrany reprezentujú páry medzi nukleotidmi. Kreslenie grafov je značne preskúmanou témou, keďže nachádza uplatnenie vo veľa doménach, ako napríklad analýza sociálnych sietí 14 alebo vo všeobecnej analýze dát 16.

Cieľom vizualizácie sekundárnej RNA štruktúry je zachytit párovanie nukleotidov v molekule a ideálne všetky ďalšie motívy, ktoré sa v štruktúre vyskytujú, ako napríklad hairpin, bulge, interior a multibranch loop. Existujúce nástroje na vizualizáciu zväčša volia medzi tromi tipmi reprezentácie štruktúry 17: spojnicový graf, kruhový graf alebo štandardná štruktúra. Aj keď spojnicový a kruhový graf podporujú vizualizáciu párovania báz, motívy sa v nej dajú nájsť len veľmi ťažko, ak vôbec. Preto nám na hľadanie motívov v RNA ostala štandardná reprezentácia štruktúry RNA. Bolo vymyslených množstvo riešení takejto reprezentácie - RNAplot z balíka ViennaRNA 10, VARNA 3, RnaViz 4, jViz.RNA 17, mfold 20, XRna ?, PseudoViewer 8 alebo RNAView 18. Avšak iba niektoré z týchto nástrojov a algoritmov sú použiteľné pre vizualizáciu veľkých štruktúr, ako napríklad rRNA podjednotka (RNAplot, RnaViz a RNAView).

Vzhľadom k tomu, že je nekonečne mnoho možností ako rozložiť sekundárnu štruktúru, potrebujeme zistiť aké kritéria by malo nakreslenie RNA splňovať. Nanešťastie tieto kritéria niesú formalizované, avšak niektoré vlastnosti ako napríklad rovinnosť nakreslenia, kreslenie loopov (hairpin, bulge, interior a multibranch) na kružnice a vrcholy stemu ležiace na jednej priamke sú spoločné pre väčšinu vizualizácii používaných vo vedeckej komunite 1. Preto všeobecný algoritmus kreslenia nebude vyhovovať veľkej časti používateľov. Dôvod preto môžeme ilustrovať na ribozomálnej RNA. Štruktúry týchto molekúl majú veľké konzervované časti, ktoré biológovia očakávajú na rovnakom mieste na obrázku, vďaka čomu sa vedia orientovať aj v relatívne veľkej molekule. To znamená, že ak chceme

štruktúru vizualizovať, potrebujeme ukladať konzervované časti vždy na rovnaké miesto.

Potreba vizualizácie, ktorá by zachovávala čo najviac spomínaných vlastností nás viedla k vytvoreniu nového vizualizačného algoritmu založeného na použiťí šablónovej molekuly 7. Algoritmus na vstupe vezme cieľovú štruktúru, ktorú chceme vizualizovať a inú, podobnú štruktúru u ktorej poznáme jej nakreslenie. Túto podobnú molekulu nazývame šablónou. Obe štruktúry sú prevedené do ich stromovej reprezentácie. Následne nájdeme najkratšiu postupnosť editačných operácií, ktoré prevedú strom molekuly šablónovej na vizualizovanú molekulu a rovnako menia aj nakreslenie šablóny na nakreslenie cieľovej molekuly. Vzhľadom k tomu, že editačné operácie ktoré menia nakreslenie odpovedajú minimálnej editačnej vzdialeností medzi stromami, spoločné časti sa nemenia. Táto metóda je teda schopná vizualizovať sekundárnu štruktúru RNA molekuly presne podľa zvyku biológov - podľa poskytnutého vzorového nakreslenia.

1. Úvod do štúdia RNA štruktúry a grafov

Na začiatku práce stručne zoznámime čitateľa s pojmamy, ktoré s RNA a jej štruktúrou súvisia.

1.1 Co je RNA

Ribonukleónová kyselina je nukleonová kyselina tvorená jedným vláknom kovalentne naviazaných ribonukleotidov, ktoré sú základnými stavebnými jendotkami nukleonových kyselín. Je biochemicky odlišná od DNA kôli prítomnosti hydroxilovej skupiny pripojenej ku každej molekule pentózy v reťazci. v DNA a RNA sa vyskytuje niekoľko variant nukleotidov (báz). U RNA sú to adeín (A), guanín (G), cytozín (C), uracyl (U), pri DNA sa namiesto uracylu vyskytuje tymin (T). Medzi jednotlivými bázami sa môžu vyskytovať vodíkové väzby. Nukleotidy majú vzájomnú preferenciu, čo znamená, že bázy vznikajú najčastejšie medzi A-U a C-G u RNA a podobne A-T a C-G u DNA.

Štrukturu nukleových kyselín môžeme chápat podľa stupňa zjednodušenia

- Primárna štruktúra je určená poradím jednotlivých nukleotidov do polynukleotidového reťazca
- Sekundárna štruktúra je daná parovaním medzi bázami molekuly
- Terciárna štruktúra priestorové usporiadanie molekuly

DNA je dvojvláknova molekula, u ktorej spojenie medzi vlaknami sa realizuje na princípe komplementarity. Naopak, RNA je iba jednovláknova molekula a v snahe minimalizovať voľnu energiu molekuly, sa paruje sama na seba. V tomto hrajú rolu pritazlive sily medzi bázami.

V praci budeme štruktúrou myslieť práve sekundárnu štruktuúru RNA, ak nebude povedané inak.

Až donedávna sa myslelo, že funkcia RNA je obmedzená na prenos genetickej informácie z DNA v jadre bunky do ribozomu. Napríklad pri tvorbe bielkovín (mRNA), alebo transporter aminokyselin v ribozome bunky (tRNA). Avšak existuje mnoho ďalších, od relatívne malých molekúl tvorenyých desiatkami báz, ktoré pomáhajú pri expresii genov (miRNA, siRNA, tmRNA a dalsie), až po veľké, tvorené tisíckami nukleotidov (rRNA).

1.2 Sekundarna struktura rRNA + konzervovanost

Ako hlavný objekt záujmu sme si spomedzi všetkych druhov RNA vybrali práve ribozomálnu, najmä kvôli jej veľkosti a tomu, že existujúcim nástrojom práve veľkosť robí najväčšie problémy pri vizualizácii.

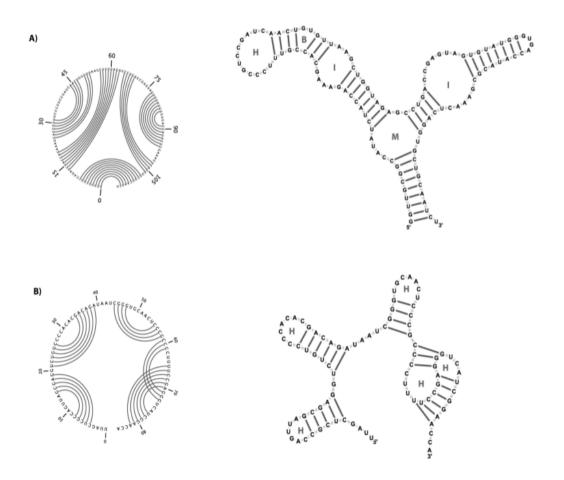
Definícia 1 (Primárna štruktra RNA). Nech Σ je abeceda $\{A, C, G, U\}$. Potom slovo $W \in \Sigma^n$ nad touto abecedou je sekvencia nukleotidov (baz) RNA.

Jednotlivé nukleotidy sekvencie RNA budeme, ak bude zretelné o čo sa jedná, označovať priamo poradovým číslom, teda i bude označovať nukleotid W_i , resp. W[i].

Definícia 2 (Sekundarna struktura RNA). Nech W je sekvencia podla definicie 1 dlzky n. Sekundarnou strukturou oznacime mnozinu $\mathbb S$ parov nukleotidov (i,j) takych, ze pre dva pary (i,j) a $(k,l) \in \mathbb S$ (bez ujmy na obecnosti $i \leq k$) plati jedno z nasledujucich:

- $i = k \iff j = l$
- i < j < k < l, cize par (i, j) predchadza par (k, l)
- i < k < l < j, cize par (i, j) obsahuje par (k, l)

Prvá podmienka zabezpečuje, že nukleotid je najviac v jednom bazickom páre, druhá a tretia hovoria o usporiadani párov, buď sú na sebe nezávisle alebo na seba nadväzujú. Posledna podmienka zakazuje existenciu pseudouzlov (pseudoknots). Pseudouzol patrí medzi najčastejšie typy priestorového usporiadania RNA. Vytvára niekolko interakcii vrámci jednej molekuly a smyčky typu loops, ktore vznikajú medzi rôznimy molekulami.

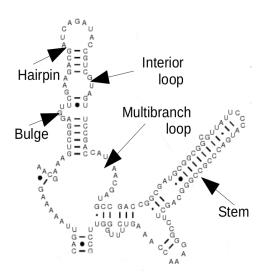

Obr. 1.1: Circular Feynman - kruhova reprezentacia sekundarnej struktury

1.2.1 Motivy

Motivom v RNA máme na mysli časti molekuly, ktoré vytvárajú určité štruktúry. Na obrazku 1.2 vidime motivy, ktore sa mozu v RNA vyskytovat.

Stem (stonka) je časť molekuly kde sa na seba paruju dva súvisle časti RNA vlákna. Interior loop spája dva stemy a medzi nimi na oboch stranách obsahuje nespárované bázy. Podobna je bulge (vypuklina), ale nespárované nukleotidy ma iba z jednej strany. Hairpin je medzi časťami vlákna, ktoré sa parujú sami na seba. Multibranch loop je podobná ako interior loop, ale spája dokopy viac stemov. V ďalšom rozprávani ámam bude stačiť rozdelenie na stem a loop.

Obr. 1.2: Strukturalne motivy v RNA

1.3 Grafové pojmy

Potrebujeme si definovať značenie a pojmy, ktoré budeme používať naprieč celou prácou. Z väčšej časti použijeme značenie od Pawlik a Augsten (2011).

1.3.1 Značenie

Definícia 3. Usporiadaný zakorenený strom je orientovaný graf, v ktorom platí, že v ňom neexistujú cykly a že hrany sú orientované vždy v smere z predka na potomka. Okrem koreňa má každý vrchol svojho predka. Naviac tu existuje usporiadanie medzi potomkami.

Usporiadany les je usporiadaná množina stromov.

Ak F je les, V_F budeme označovať množinu jeho vrcholov a E_F množinu jeho hrán. Prázdny strom/les budeme značiť \emptyset .

Podles lesa F je les G s vrcholmi $V_G \subseteq V_F$ a hranami $E_G \subseteq E_F \cap (V_G \times V_G)$. Obdobne to plati aj pre podstrom stromu.

Nech v je vrchol stromu F. Potom F_v budeme značiť podstrom F zakorenený vo v, t.j. v strome ostávajú iba potomkovia v.

F-v budeme značiť les, ktorý vznikne zmazaním vrcholu v z F spolu so všetkými hranami obsahujúcimi v. Podobne $F-F_v$ budeme značiť les, ktorý dostaneme zmazaním podstromu F_v z F.

Definícia 4. Nech F je strom, u a v jeho dva rôzne vrcholy. Hovoríme, že u je predkom v (v je potomok u) ak (u, v) $\in E_F$. Hovoríme, že u je súrodencom v, ak sú to rôzne vrcholy a majú spoločného predka.

1.4 Stromová reprezentacia sekundarnej struktury

Definicia 2 nám ponúka reprezentovať sekundárnu štrukturu ako usporiadaný strom.

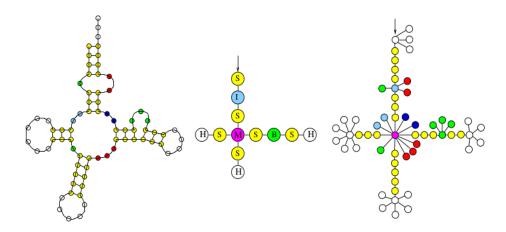

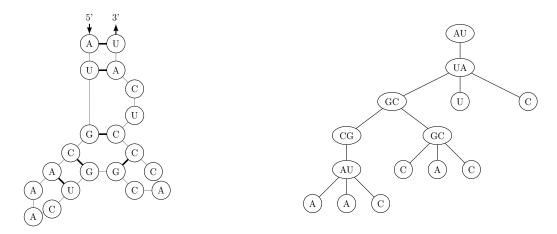
Figure 3: A secondary structure and its tree representations.

Obr. 1.3: Varianty reprezentacie vrcholov

Bez ujmy na obecnosti budeme o RNA hovoriť ako o strome, aj keď sa môže stať, že štruktúra nebude celistvá (teda nieje to strom, ale les). V tom prípade ale iba pripojíme koreňový vrchol, ktorého potomkovia budú dané stromy.

Každý vrchol stromu môže reprezentovať napríklad motiv v štruktúre RNA, nukleotid, alebo bázovy pár Príklady možno vidiet na obrázku 1.3.

V našej práci vrchol stromu reprezentuje bázovy pár (vnútorný vrchol) a nespárovanú bázu (list stromu). Štruktúru, do ktorej patrí si totiž vieme ľahko zistiť z potomkov vrcholu.

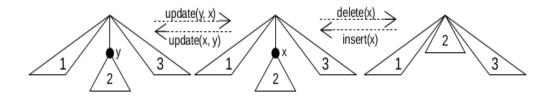

2. Tree-edit-distance algoritmus

Jadro aplikacie leží v použití tree-edit-distance (TED) algoritmu, vďaka ktorému dostaneme mapovanie medzi 2 RNA stromami. Mapovanie nám ukáže spoločné časti oboch RNA stromov. TED algoritmus je obdoba Levenstheinoveho string-edit-distance algoritmu. Problém u reťazcov je špecialným prípadom TED-u, kedy stromy zdegenerovali na cesty (spojový zoznam).

2.1 Hlavná myšlienka TED-u

Základ TED algoritmu je v rekurzivnom vzorci 2.2 z Demaine a kol. (2009) a Pawlik a Augsten (2011). Vzdialenosť medzi lesmi F a G, $\delta(F,G)$ je definovana ako minimálny počet editačných operácií, ktoré z F urobia G. Používame štandardne editačné operácie - delete, insert, update.

Obr. 2.1: Ukazky TED operacii

Delete, zmazanie vrcholu, znamená pripojiť k predkovi všetkých jeho potomkov so zachovanim poradia medzi nimi. Insert, vložnie vrcholu, je opačná operácia k delete, čo znamená, že vkladáme vrchol medzi rodiča a nejakých jeho, po sebe nasledujúcich potomkov. Update iba zmeni hodnotu vo vrchole stromu.

2.2 Značenie

V tejto kapitole sa budeme riadiť značením Pawlik a Augsten (2011). Teda, používame definiciu stromu a lesa z 3. Ak F je les (strom), N_F označuje množinu jeho vrcholov a E_F množinu jeho hrán. Platí ďalej že $E_F \subseteq N_F \times N_F$. Ø označuje prázdny strom, resp. prázdny les. Podles lesa F je graf \tilde{F} s vrcholmi $N_{\tilde{F}} \subseteq N_F$ a hranami $E_{\tilde{F}} \subseteq E_F \cap N_{\tilde{F}} \times N_{\tilde{F}}$. Obdobne to platí aj pre podstrom stromu T. F_v označuje podstrom F zakorenený vo v, t.j. v strome ostávajú iba potomkovia v. F-v budeme značiť les, ktorý dostaneme zmazaním vrcholu v z F, spolu so všetkými hranami zasahujúcimi do v. Podobne $F-F_v$ budeme značiť les, ktorý dostaneme zmazaním podstromu F_v z F.

Definícia 5 (Editačná vzdialenosť). Nech F a G sú dva lesy. Editačna vzdialenosť, tree-edit-distance - $\delta(F,G)$, medzi F a G je rovná minimálnej cene, za ktorú les F transformujeme na G.

Vo vzorci 2.2 počítame editačnú vzdialenosť $\delta(F,G)$, c_{del} , c_{ins} a c_{upd} sú ceny zmazania, vloženia a editácie vrcholu v strome a r_F a r_G sú korene, buď obidva

najpravejšie alebo najľavejšie (tzn. vyberieme najpravejší/najľavejší strom lesa a jeho koreň).

$$\delta(\emptyset, \emptyset) = 0$$

$$\delta(F, \emptyset) = \delta(F - r_F, \emptyset) + c_{del}(r_F)$$

$$\delta(\emptyset, G) = \delta(\emptyset, G - r_G) + c_{ins}(r_G)$$

$$\delta(F, G) = \begin{cases} \delta(F - r_F, G) + c_{del}(r_F) \\ \delta(F, G - r_G) + c_{ins}(r_G) \\ \delta(F - F_{r_F}, G - G_{r_G}) + c_{del}(F_F) \\ \delta(F_{r_F} - F_F, G_{r_G} - F_G) + c_{del}(F_F, F_G) \end{cases}$$

Obr. 2.2: Rekurzívny vzorec pre výpočet tree-edit-distance

2.3 Algoritmy dynamického programovania

Tai (1979) predstavil algoritmus s priestorovou a časovou zložitosťou $\mathcal{O}(m^3 \cdot n^3)$, Zhang a Shasha (1989) algoritmus následne vylepšili pozorovaním toho, že nepotrebujeme vzdialenosti medzi všetkými pármi podlesov. Algoritmus mal časovú zložitosť $\mathcal{O}(m^2 \cdot n^2)$ a priestorovú $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Klein (1998) dosiahol časovú zložitosť $\mathcal{O}(m^2 \cdot n \cdot \log n)$, avšak jeho riešenie potrebovalo rovnako veľa pamäte. Dulucq a Touzet (2003) ukázali, že minimálny čas na beh algoritmu je $\mathcal{O}(m \cdot n \cdot \log m \cdot \log n)$. Demaine a kol. (2009) predviedli worst-case optimálny algoritmus pre tree-edit-distance. Jeho časová a priestorová zložitosť je $\mathcal{O}(m^2 \cdot n \cdot (1 + \log \frac{n}{m}))$ a $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Pawlik a Augsten (2011) ukázali spojitosť medzi efektivnosťou predchádzajúcich algoritmus a tvarom stromov. Zovšeobecnili predchádzajúce prístupy a vytvorili algoritmus bežiaci vo worst-case čase $\mathcal{O}(m^3)$ a priestore $\mathcal{O}(m \cdot n)$. Ich algoritmus je teda efektívny pre všetky tvary stromov a nikdy nespadne do worst-case, ak existuje lepší smer výpočtu.

2.3.1 RTED

Ďalej sa v našej práci budeme venovať výhradne algoritmu RTED od tvorcov Pawlik a Augsten (2011). Ich algoritmus rozdelíme na 2 časti, rovnako pomenovaný RTED a GTED.

RTED (Robust Tree Edit Distance) algoritmus bude pre nás algoritmus na výpočet optimálnej dekompozičnej stratégie (viz definicia 6) a GTED (General Tree Edit Distance) algoritmus samotný výpočet rekurzie 2.2 s aplikovaním danej stratégie.

Definícia 6 (Dekompozičná stratégia). Nech F a G sú lesy. Dekompozičná stratégia v rekurzií 2.2 priradí každej dvojici podstromov F_v a G_w lesov F a G jednu cestu γ_T z koreňa do listu, kde $T \in \{F,G\}$. LRH dekompozičná stratégia vyberá vždy najľavejší/najpravejší/najťažší (left/right/heavy) vrchol na ceste z koreňa do listu. Najťažší vrchol je taký, v ktorého podstrome je najviac vrcholov.

GTED: General Tree Edit Distance algoritmu

Začneme princípom fungovania GTED algoritmu. Detaily pre LRH stratégie sú v Zhang a Shasha (1989) pre left/right a v Demaine a kol. (2009) pre heavy stratégiu.

Algorithm 1 General Tree Edit Distance for LRH strategies

```
1: procedure GTED(F, G, TreeDistance, S)
        \sigma \leftarrow S[F, G]
 2:
        if \sigma \in \sigma^*(F) then
 3:
            for all F' \in F - \sigma do
 4:
                TreeDistance \leftarrow TreeDistance \cup GTED(F', G, TreeDistance, S)
 5:
 6:
            TreeDistance \leftarrow TreeDistance \cup
 7:
                Compute Distance (F, G, TreeDistance, \sigma)
        else
 8:
            TreeDistance \leftarrow TreeDistance \cup (GTED(G, F, TreeDistance^T, S^T))^T
 9:
10:
        return TreeDistance
```

Poznámka. Funkcia GetOrderedSubforests() v algoritme 2 vracia lesy zoradené v opačnom poradí, ako ich pridávame v definícii 7.

Algoritmus 1 funguje v troch krokoch.

Najprv podľa stratégie dekomponuje jeden zo stromov podľa cesty γ , bez ujmy na obecnosti, nech je to F a rekurzívne spočíta editačnú vzdialenosť medzi všetkými podstromami, ktoré susedia s dekompozicnou cestou a stromom G.

Následne pre všetky relevant-subtrees (viz definice 7) podstromy G' stromu G vyráta vzdialenosti medzi F_v a G' pomocou single-path funkcie. Tá dopočíta vzdialenosti medzi vrcholmi $v \in \gamma_F$ a stromami G'.

Definícia 7. Relevant subtrees stromu F pre root-leaf cestu γ sú definované ako $F - \gamma$. Relevant subforests stromu F pre nejakú root-leaf cestu γ sú definované rekurzívne ako

$$\mathcal{F}(\emptyset, \gamma) = \emptyset$$

$$\mathcal{F}(F, \gamma) = \{F\} \cup \begin{cases} \mathcal{F}(F - r_R(F), \gamma), & \text{ak } r_L(F) \in \gamma \\ \mathcal{F}(F - r_L(F), \gamma), & \text{v ostatných pripadoch} \end{cases}$$

Lemma 1. Ak compute-distance funkcia dopočíta editačnú vzdialenosť medzi vrcholmi na ceste γ a všetkými podstromami druhého stromu, potom GTED vráti maticu vzdialenosti medzi všetkými dvojicami podstromov F_v a G_w , pre $v \in F$; $w \in G$.

 $D\hat{o}kaz$. Nech $\gamma \in F$. Po vyrátani editačnej vzdialenosti medzi stromami $F - \gamma$ a G nám stačí dopočítať už len vrcholy na ceste, teda vzdialenosti medzi stromami F_v a G pre $v \in \gamma_F$.

Vďaka doslednému usporiadaniu lesov si v každom kroku pripravíme potrebne data pre ďalší krok algoritmu 2.

Algorithm 2 Single path function

```
1: procedure Compute Distance(F, G, TreeDistance, \sigma)
 2:
        if \sigma \in \sigma^*(F) then
            for all G' \in \text{Relevant Subtrees}(G) do
 3:
 4:
                SINGLE PATH(F, G', TreeDistance, \sigma)
        else
 5:
            for all F' \in \text{Relevant Subtrees}(F) do
 6:
                SINGLE PATH(F, G, TreeDistance, \sigma)
 7:
 8:
    procedure SINGLE PATH(F, G, TreeDistance, \sigma)
 9:
        ForestDistance \leftarrow \text{empty array } |F| + 1 \times |G| + 1
10:
        ForestDistance[\emptyset][\emptyset] := 0
11:
        for F' subforest in GET ORDERED SUBFORESTS(F, \sigma) do
12:
            Last_F \leftarrow last added node to F'
13:
            ForestDistance[F'][\emptyset] := ForestDistance[F' - Last_F][\emptyset] +
14:
                C_{del}(Last_F)
15:
        for G' subforest in GET ORDERED SUBFORESTS(G, \sigma) do
16:
            Last_G \leftarrow last added node to G'
17:
            ForestDistance[\emptyset][G'] := ForestDistance[\emptyset][G' - Last_G] +
18:
                C_{ins}(Last_G)
19:
        for F' subforest in GET ORDERED SUBFORESTS(F, \sigma) do
20:
            for G' subforest in GET ORDERED SUBFORESTS(G, \sigma) do
21:
                Last_F \leftarrow last added node to F'
22:
                Last_G \leftarrow last added node to G'
23:
                if both F' and G' are trees then
24:
                   C_{min} := min\{
25:
                       ForestDistance[F'-Last_F][G']+
26:
                           C_{del}(Last_F),
27:
                       ForestDistance[F'][G'-Last_G]+
28:
                           C_{ins}(Last_G),
29:
                       ForestDistance[F'-Last_F][G'-Last_G]+
30:
                           C_{und}(Last_F, Last_G)
31:
                    ForestDistance[F', G'] := C_{min}
32:
                   TreeDistance[Last_F][Last_G] := C_{min}
33:
                else
34:
                   C_{min} := min\{
35:
                       ForestDistance[F'-Last_F)][G']+
36:
                           C_{del}(Last_F),
37:
                       ForestDistance[F'][G'-Last_G]+
38:
                           C_{ins}(Last_G),
39:
                       ForestDistance[F' - F_{Last_{E}}][G' - G_{Last_{C}}] +
40:
                           TreeDistance[F_{Last_{G}}][G_{Last_{G}}]\}
41:
                   ForestDistance[F'][G'] := C_{min}
42:
```

Najprv si ešte ale vysvetlíme hodnoty používané v algoritme 2 v podmienkách na riadkoch 24 a 34. Prvé dva sú v oboch rovnaké. Počítame hodnotu zmazania vrcholu z F, resp. vloženia vrcholu do F.

Tretia hodnota sa líši podľa toho, či sú lesy zároveň aj stromami. Ak sú, tak na danom mieste je cena namapovania podstromov $F_v - v$ na $F_w - w$ a updatu vrcholu v na w. Inac, ked aspon jeden z lesov nieje stromom, tak cenu medzi F_{Last_F} a G_{Last_G} mame vyrátanú z predchádzajúcich krokoch, alebo z inej vetvy rekurzie.

Potom nastavíme hodnotu vzdialenosti medzi lesmi na minimum a v prípade že sú to obidva stromy, tak nastavíme aj ich vzdialenosť.

Najprv ešte ukážeme, že SPF používa vždy inicializované hodnoty a každú hodnotu nastavuje práve raz.

Poznámka. Nikdy nepoužívam 2x rovnakú cestu γ v strome. To vyplýva z toho, že po dekompozícií stromu podľa γ , cesta v ostatných stromoch neexistuje. 1

Poznámka. Single-path funkcia každú hodnotu ForestDistance, rovnako ako TreeDistance nastavuje práve raz.

 $D\hat{o}kaz$. Žiadnu cestu nepoužívam opakovane. Hodnotu v TreeDistance nastavujem iba v momente, keď sú obidva lesy stromami (teda ich korene ležia na cestách γ_F a γ_G) a to sa udeje práve raz. Lesy vždy iba zväčšujem, takze nikdy sa nedostanem do menšieho aby som mohol mu znovu nastaviť hodnotu. To iste plati aj pre ForestDistance.

Lemma 2. Nikdy nepoužívame neinicializované hodnoty TreeDistance a ForestDistance.

 $D\hat{o}kaz$. Hodnota ForestDistance pre použitie s prázdnym lesom je inicializovaná, a pri každej iteracií algoritmu čítam iba z hodnôt z predchadzajúcich iteracií, napr. $ForestDistance[F-Last_F][G-Last_G]$, alebo $ForestDistance[F-F_{Last_F}][G-G_{Last_G}]$. V prvom prípade mažem iba jeden vrchol, v druhom celý jeho podstrom.

Hodnoty TreeDistance používame iba v prípade, že aspoň jeden z lesov F' alebo G' nieje stromom. To znamená, že ak posledne pridaný vrchol $Last_F$ je mimo cesty γ_F , tak sme vzdialenosť od $Last_G$ vyrátali rekurzívne po dekompozicií F už skôr. Naopak ak $Last_F$ leži na ceste, potom $Last_G$ je mimo cesty, a editačnú vzdialenosť sme vyrátali pri počítani relevant-subtrees.

Dôsledok. Algoritmus funguje.

 $D\hat{o}kaz$. V predchádzajúcich častiach sme dokázali, že v každom kroku používame iba korektné hodnoty a všetky časti algoritmu počítajú správne, takže algoritmus GTED je v poriadku.

13

RTED: Robust Tree Edit Distance algoritmus

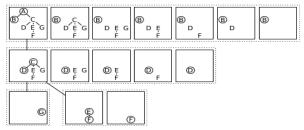
RTED budeme vnímať ako algoritmus na výpočítanie optimálnej stratégie teda algoritmus, ktorý nám poradí ako najlepšie dekomponovať obidva stromy.

Funguje tak, že si predpočíta koľko podproblémov budeme musieť vyriešiť, ak použijeme stratégiu left, right, alebo heavy.

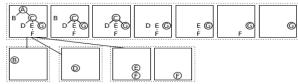
Definícia 8. Celková dekompozícia lesa (full decomposition) F, A(F) je množina všetkych podlesov F, ktoré dostaneme rekurzívnym odstranením najľavejšieho alebo najpravejšieho koreňového vrcholu - $r_R(F)$ a $r_L(F)$ - z F a následne aj všetkých jeho podlesov.

$$\mathcal{A}(\emptyset) = \emptyset$$

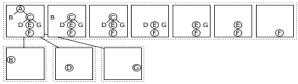
$$\mathcal{A}(F) = F \cup \mathcal{A}(F - r_L(F)) \cup \mathcal{A}(F - r_R(F))$$

(a) Left path decomposition (15 relevant subforests)

(b) Right path decomposition (11 relevant subforests)

(c) Heavy path decomposition (10 relevant subforests)

Obr. 2.3: Celková dekompozícia pomocou LRH strategii

Lemma 3. Počet podproblémov (relevant-subproblems) počítaných single-path funkciou pre dvojicu stromov F a G je rovná

$$\# = \begin{cases} |F| \times \left| \mathcal{F}(G, \Gamma^L(G)) \right| & \textit{pre left-paths} \\ |F| \times \left| \mathcal{F}(G, \Gamma^R(G)) \right| & \textit{pre right-paths} \\ |F| \times |\mathcal{A}(G)| & \textit{pre heavy-paths} \end{cases}$$

Dôkaz. Demaine a kol. (2009) dokázali, že vzorec pre ťažké cesty je v poriadku. Rovnako tak, Zhang a Shasha (1989) to dokázali pre ľavé cesty. Jednoduchou úpravou vieme upraviť ich vzorec na použitie pravých ciest.

Definícia 9. Minimálny počet podproblémov, ktoré potrebujeme vyrátať pri použití GTEDu je

$$cena(F,G) = \begin{cases} |F| \times |\mathcal{A}(G)| & + \sum_{F' \in F - \gamma^H(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{A}(F)| & + \sum_{G' \in G - \gamma^H(G)} cena(G',F) \\ |F| \times |\mathcal{F}(G,\Gamma^L(G))| & + \sum_{F' \in F - \gamma^L(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{F}(F,\Gamma^L(F))| & + \sum_{G' \in G - \gamma^L(G)} cena(G',F) \\ |F| \times |\mathcal{F}(G,\Gamma^R(G))| & + \sum_{F' \in F - \gamma^R(F)} cena(F',G) \\ |G| \times |\mathcal{F}(F,\Gamma^R(F))| & + \sum_{G' \in G - \gamma^R(G)} cena(G',F) \end{cases}$$

Dôkaz. je uvedený v Pawlik a Augsten (2011)

Namiesto $\mathcal{O}(n^3)$ rekurzie potrebujeme algoritmus, ktorý optimálnu stratégiu vyráta s nižšími časovými nárokmi ako potrebuje optimálny beh GTEDu.

Popiseme teda algoritmus 3 - RTED, od tvorcov Pawlik a Augsten (2011). Bežiaci v čase $\mathcal{O}(n^2)$.

Prechádza vrcholmi v postorder, aby sa znížila pamäťová náročnosť algoritmu a nemuseli ukladať hodnoty medzi dvojicami relevant-subforest. Namiesto toho inkrementujeme hodnotu v rodičovskom vrchole pri každej návšteve jeho potomka.

Lemma 4. Algoritmus 3 vyráta optimalnú LRH stratégiu pre dvojicu podstromov F a G a časová náročnosť algoritmu je $\mathcal{O}(n^2)$.

Dôkaz. Toto tvrdenie dokázali Pawlik a Augsten (2011).

2.4 Mapovanie medzi stromami

Tabuľka vzdialenosti z GTEDu medzi stromami F a G nám nebude stačiť. Potrebujeme vedieť ako strom F namapovať na G.

Princíp je v backtrackovani matice ForestDistance, teda zisťujeme, akú operáciu, sme v ktorom bode použili, podobne ako v zisťovaní operácií pri editačnej vzdialenosti reťazcov. Musíme ale používať ForestDistance maticu, nie TreeDistance, keďže v nej sa odzrkadluje detailnejšia štruktúra stromov. Maticu TreeDistance používame iba na počítanie single-path funkcie.

Algorithm 3 Optimálna stratégia

```
1: procedure RTED(F, G)
 2:
           L_v, R_v, H_v \leftarrow \text{polia velkosti } |F| \times |G|
           L_w, R_w, H_w \leftarrow \text{polia velkosti } |G|
 3:
           for all v postorder v F do
 4:
                for all w postorder v G do
 5:
 6:
                      if v je list then
                           L_v[v,w] \leftarrow R_v[v,w] \leftarrow H_v[v,w] \leftarrow 0
 7:
                      if w je list then
 8:
                           L_w[w] \leftarrow R_w[w] \leftarrow H_w[w] \leftarrow 0
 9:
10:
                      C := \{
                           (|F_v| \times \mathcal{A}(G_w) + H_v[v, w], \gamma^H(F)),
11:
                           (|G_w| \times \mathcal{A}(F_v) + H_w[w], \gamma^H(G)),
12:
                           (|F_v| \times |\mathcal{F}(G_w, \Gamma^L(G))| + L_v[v, w], \gamma^L(F)),
13:
                           (|G_w| \times |\mathcal{F}(F_v, \Gamma^L(F)|) + L_w[w], \gamma^L(G)),
14:
                           (|F_v| \times |\mathcal{F}(G_w, \Gamma^R(G))| + R_v[v, w], \gamma^R(F)),
(|G_w| \times |\mathcal{F}(F_v, \Gamma^R(F))| + R_w[w], \gamma^R(G))
15:
16:
17:
                      (c_{min}, \gamma_{min}) \leftarrow (c, \gamma) take, ze (c, \gamma) \in C \land c = min\{c' | (c', \gamma) \in C\}
18:
                      Strategies[v, w] := \gamma_{min}
19:
                      if v nieje koren then
20:
                           UPDATE(L_v, v, w, c_{min}, \gamma^L(parent(v))
21:
                           UPDATE(R_v, v, w, c_{min}, \gamma^R(parent(v)))
22:
                           UPDATE(H_v, v, w, c_{min}, \gamma^H(parent(v)))
23:
                      if w nieje koren then
24:
                           UPDATE(L_w, w, c_{min}, \gamma^L(parent(w))
25:
                           UPDATE(R_w, w, c_{min}, \gamma^R(parent(w)))
26:
                           UPDATE(H_w, \mathbf{w}, c_{min}, \gamma^H(parent(w)))
27:
           return Strategies
28:
    procedure UPDATE(Table, v, w, c_{min}, \gamma)
          Table[parent(v), w] \stackrel{+}{=} \begin{cases} Table[v, w] & \text{ak } v \in \gamma \\ c_{min} & \text{v opacnom pripade} \end{cases}
30:
31: procedure UPDATE(Table, w, c_{min}, \gamma)
          Table[parent(w)] \stackrel{+}{=} \begin{cases} Table[w] & \text{ak } v \in \gamma \\ c_{min} & \text{v opacnom pripade} \end{cases}
32:
```

Algorithm 4 Počitanie mapovania

```
1: procedure MAPPING(F, G, TreeDistance)
         \sigma \leftarrowlubovolna LRH strategia
 2:
         ForestDistance \leftarrow Single Path(F, G, TreeDistance, \sigma)
 3:
 4:
         while F \neq \emptyset \land G \neq \emptyset do
             v \leftarrow \text{Update}(F, \sigma)
 5:
             w \leftarrow \text{Update}(G, \sigma)
 6:
             if ForestDistance[F, G] = ForestDistance[F - v, G] + C_{del} then
 7:
                  Mapping \leftarrow Mapping \cup (v \rightarrow 0)
 8:
                  F \leftarrow F - v
 9:
10:
             else if ForestDistance[F, G] = ForestDistance[F, G-w] + C_{ins} then
                  Mapping \leftarrow Mapping \cup (0 \rightarrow w)
11:
                 G \leftarrow G - w
12:
             else
13:
                  if F a G su strony then
14:
                      Mapping \leftarrow Mapping \cup (v \rightarrow w)
15:
                      F \leftarrow F - v
16:
                      G \leftarrow G - w
17:
18:
                  else
                      Mapping \leftarrow Mapping \cup
19:
                          Mapping(F - F_v, G - G_w, TreeDistance)
20:
                      F \leftarrow F - F_{i}
21:
                      G \leftarrow G - G_w
22:
23: procedure UPDATE(Forest, \sigma)
         \gamma \leftarrow \text{cesta v lese } Forest \text{ podla strategie } \sigma
24:
         return vrchol r_L(Forest) alebo r_R(Forest) alebo \emptyset z Forest
25:
             rovnako ako v definícií 7
26:
```

3. Kreslenie molekuly

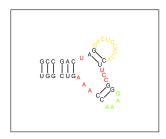
Po tom čo získame a aplikujeme mapovanie medzi šablonovou a cieľovou molekulou RNA, ziskame cieľovú molekulu s čiastočnou vizualizáciou, ktorej zvyšok treba dopočitať.

Po operáciach delete ostávajú v molekule prázdne diery, naopak po insertoch potrebujeme vypočítať, kam umiestnime bázový pár, resp. samotnú bázu, prípadne ešte potrebujeme pre ňu urobiť miesto. Update vrcholu v strome nerobí žiadne štruktúrne zmeny, zmení sa iba názov bázy na danom mieste.

Sekundárna štruktúra RNA obsahuje množstvo motivov popisaných na obrázku 1.2. Vo všeobecnosti ale sa každý z týchto motivov skladá zo stemu a loopu.

Stemom budeme ďalej nazývať časť RNA, ktorá zodpovedá vnútornému vrcholu v strome. Loop budeme označovať listy v RNA strome (lese), nezáleží či je to bulge, interior loop, hairpin alebo multibranch loop, ako aj ukazuje obrázok 3.1.

Stem začína vždy v najvyššom vrchole stromu (v smere ku koreňu), ktorý je zároveň vnútorným vrcholom a nemá žiadnych súrodencov, ktorý by boli rovnako vnútornými vrcholmi. To znamená, že do multibranch loop vchádza 1 stem (ten tu konci) a vychádza z nej niekoľko nových stemov. Naopak pre bulge a interior loop jeden stem vchádza do štruktúry ale pokračuje ďalej.

Obr. 3.1: Rozlisenie stemov a loopov v molekule: cierne su stemy, farebne odlisene su bazy patriace do jednej loopy

3.1 Štruktúry v RNA

V článku od Auber a kol. (2006) autori popisujú pravidlá vizualizácie sekundárnej štruktúry RNA.

Nakreslenie musí byť rovinné bez krížení, bázy tvoriace rôzne druhy loopov musia ležať na kružniciach a bázy tvoriace stem majú ležať na priamke. Ďalším pravidlom je, že vzdialenosť medzi bázami má byť konštantná, či už vzdialenosť medzi bázami jedného páru, alebo bázami sekvencie.

Ako je ukázane na obrázku ??, pravidla niesu niekedy rešpektované. To zťažuje pouzitie obrazka ako šablony, kedže vo výslednom obrázku chceme všetky tieto pravidlá rešpektovať.

3.2 Algoritmus

Čiastočnej vizualizácie, ktorú dostávame z mapovania sa chceme dotýkať čo najmenej. To znamená, že všetky zásahy sa snažíme robiť iba v miestach, ktoré boli dotknuté vkladaním alebo mazaním báz.

Jediné výnimky sú normalizácia vzdialensti medzi bázovými pármi a vyrovnávanie stemov.

3.2.1 Normalizácia vzdialeností v bázových pároch a vyrovnavanie stemov

Ako bolo uvedené, stemom rozumieme nevetviacu sa časť stromu tvorenú iba bázovými pármi.

Algoritmus normalizácie vzdialeností medzi vrcholmi bázových párov stojí iba v preiterovaní celého stromu a ak nejaké párové vrcholy sú od seba príliž vzdialené, priblíži ich k sebe.

Vyrovnávací algoritmus prechádza všetky stemy. Z ich začiatkov vedie priamku, na ktorej majú byť podľa pravidla uložené všetky stemove vrcholy. Rotáciami a posunutiami podstromov vieme docieliť to, aby vrcholy stemu na tejto priamke ležali.

3.2.2 Operácie na stromoch

Čitateľa zoznámime s 2 operáciami, ktoré budeme vykonávať na molekule. Tie budeme používať nezávisle na tom, či vrcholy do stromu vkladáme alebo mažeme.

Algorithm 5 Rozloženie báz na kružnicu

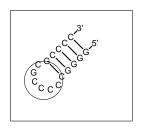
- 1: procedure ROZLOZBAZY(Begin, End, Bases)
- 2: $n \leftarrow \text{veľkosť zoznamu báz } Bases$
- 4: $\Pi \leftarrow \text{rozdel kruhový obluk kružnice } \Gamma \text{ od } Begin \text{ po } End \text{ na } n \text{ bodov}$
- 5: for all i in $1 \dots n$ do
- 6: nastav pozíciu bázy Bases[i] na bod $\Pi[i]$

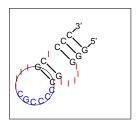
Algorithm 6 Posunutie podstromu

- 1: **procedure** POSUNPODSTROM(Root, Vector)
- 2: **for all** vrchol V v podstrome vrcholu Root **do**
- \mathbf{if} vrchol V už má určenu pozíciu, t.j. nieje práve vložený **then**
- 4: pripočítaj k pozicií bázy V vektor Vector

Ako sme písali už skôr, všetky loop štruktúry majú byť uložené na kružniciach. K tomu nám pomôže funkcia $\ref{eq:constraint}$. Tá dostáva na vstupe zoznam báz Bases a dva body v rovine, Begin a End. Týmito bodmi potrebujeme viesť kružnicu, ktorá bude dostatočne veľká, teda aby na ňu všetky bázy zo zoznamu vošli. Veľkosťou kružnice v tomto prípade myslíme dĺžku kruhového obluku medzi vrcholmi Begin a End.

Obr. 3.2: Priklad zvacsovania kruznice a insertu do hairpinu

V našom programe používame iteračný algoritmus, ktorý ju pomaly zväčšuje alebo zmenšuje. Nakoniec buď nájde kružnicu, ktorej veľkosť je optimálna, alebo ani na maximálny počet krokov takú kružnicu nenájde a tak vráti tu z posledného kroku. Na obrázku 3.2 vidíme celý algoritmus zväčšovania kružnice.

Operácia v rámci algoritmu 6 nám pomôže urobiť miesto na novo vložené bázové páry, alebo naopak ak sme niečo zmazali, tak dokáže celý podstrom pritiahnuť späť.

3.2.3 Vkladanie nového vrcholu do stromu

Pri vkladaní nového vrcholu do stromu môžu nastať nasledovné možnosti.

Ak vkladáme list do hairpinu, je to jednodúche, potrebujeme iba použiť procedúru z algoritmu ?? s parametrami Begin = požicia prvej bázy z bázového páru, End = požičia druhej bázy z páru a Bases = zoznam všetkých potomkov.

Trochu zložitejšie je to pri vkladaní listu do stemu. V tomto prípade buď už stem obsahoval nejaký loop, alebo vzniká nová. Najprv potrebujeme upraviť vzdialenosť medzi vrcholmi stemu, teda posunuť celý podstrom aby nám dané bázy vošli. To vyriešime algoritmom 6. Následne nájdeme kružnicu a bázy na ňu naukladáme.

Vkladanie bázového páru do stemu je jednoduché. Najprv posunieme celý podstrom a urobíme tak miesto pre novú dvojicu báz, a potom ich uložíme na pozíciu kde by mala patriť. Môže sa stať, že vložením vrcholu do stemu zdedíme niekoľko listov z predka. V tomto prípade iba použijeme operáciu vloženia vrcholu a updatu loopov pred aj za vloženým vrcholom.

3.2.4 Modifikácia multibrach loop

Modifikácia multibranch loop je zložitejšia ako všetky predchádzajúce prípady. Obrázky sú väčšinou ručné upravené tak, aby bol čo najkompaktnejší a kvôli tomu sa často nerešpektujú pravidlá o kružnicovom tvare štruktúry. Kvôli tomu sa snažíme do tejto štruktúry nezasahovať, ak sa to dá.

Prekresleniu celej štruktúry sa môžeme vyhnúť napríklad pri zmene počtu listov medzi jednotlivými vetvami. Ak je zmena dostatočne malá, môžeme vrcholy roztiahnuť, alebo naopak priblížiť k sebe.

Ak sa jedná o pridanie/odobratie celej vetvy stromu, modifikácií sa nevyhneme. V tom prípade potrebujeme rozdistribuovať všetky vrcholy patriace do loop na kružnicu. Je to podobný proces ako sa používa iba pre samotné loopy, ale potrebujeme posúvať celé podstromy a zrotovať ich správnym smerom.

3.2.5 Mazanie vrcholu zo stromu

Mazanie považujeme za inverznú operáciu voči vkladaniu do stromu. Vzhľadom k tomu, používame rovnaké operácie rozdistribuovania vrcholov v loope, alebo posúvanie podstromu, ktoré sa deje v tomto prípade opačným smerom k predkovi.

4. TRAVeLer - Template RnA Visualization

Traveler je konzolová aplikacia programovaná v C++ a je určený pre operačné systemý UNIX-ového typu. Vyvýjaný a testovaný bol na Linux-e a FreeBSD. Podpora ostatných systémov nieje zaručená.

4.1 Inštalácia

Požadované programové vybavenie je:

• gcc verzie aspoň 4.9.2

Pri testovaní boli zaznamenané problémy s regulárnymi výrazmi, ktoré nám pomáhajú pri načítavaní vstupných súborov. Problém bol pri verzií gcc 4.7.2, ktorá plne nepodporovala potrebné výrazy.

Traveler prelozžíme zo zdrojových kódov postupnosťou príkazov z koreňového adresára:

- cd src/
- make build
 Následne spustiteľný súbor je src/build/traveler.

4.2 Argumenty programu

Ak predpokladáme, že program leží na PATH, spúšťame ho nasledovne:

```
traveler [-h|--help]
traveler [OPTIONS] <TREES>

OPTIONS:
    [-a|--all [--overlaps] [--colored] <FILE_OUT>]
    [-t|--ted <FILE_MAPPING_OUT>]
    [-d|--draw [--overlaps] [--colored] <FILE_MAPPING_IN> <FILE_OUT>]
    [--debug]

TREES:
    <-mt|--match-tree> FILE_FASTA
    <-tt|--template-tree> [--type DOCUMENT_TYPE] DOCUMENT FILE_FASTA
```

Stručnú nápovedu k programu dostaneme štandardným -h alebo --help argumentom.

Prepínačmi --ted a --draw vieme oddeliť fázu počítania vzdialenosti pomocou TEDu a nasledného kreslenia.

Prepínač --overlaps po nakreslení obrázku v ňom vyznačí všetky miesta prekryvov, ak nejaké vznikli. Zároveň ich počet vypíše do samostatného súboru. Následne rýchlejšie dokážeme identifikovať molekuly, ktoré potrebujú zvýšenú pozornosť.

Prepínač --colored aktivuje farebné zvýrazňovanie zmien v štruktúre stromu oproti šablone. Používame nasledovné kódovanie farbami:

- Cervena vložené bázy
- Zelena editované bázy
- Modra bázy ktoré sme potrebovali presunúť
- *Hneda* podstromy prekreslených multibranch loop

Farbami zvýrazňujeme zmeny v strome, to znamená, že ak sa bázový pár zmení v jednej báze, cely bude označený ako editovaný.

Modrou označujeme časti, ktoré sme z nejakého dôvodu potrebovali presunúť a prekresliť. Typickým príkladom je prekreslenie loopy po vložení/zmazaní nejakej bázy. Vtedy sme vložili napríklad 1 bázu ale potrebovali presunúť ďalších 10 ktoré už v loop boli.

Hnedou farbou označujeme celé podstromy multibranch loopy, ktorú sme museli prekresliť. V týchto prípadoch vznikajú často veľké prekryvy a týmto ich odlišujeme od ostatných, nečakanýh.

Prepínač --match - tree nám určuje RNA molekulu ktorú ideme vizualizovať, --template - tree šablónu. Strom vizualizovanej molekuly sa načítava iba z fasta súboru, kdežto pri šablónovej molekule potrebujeme aj jej obrázok. Viac informácii ohľadom parametra --type nájdete v kapitole ??.

4.2.1 Formát fasta súboru

Ako formát súborov kodujúcich stromy používame trochu upravený fasta formát.

Súbor na prvom riadku obsahuje názov molekuly hned za znakom > az po prvú medzeru. Na ďalších riadkoch obsahuje znaky sekvencie RNA a znaky kódujúce sekundárnu štruktúru. Je zvykom, ze riadky su siroke najviac 80 znakov.

Fasta súbor pre šablonovú molekulu RNA potrebuje iba názov a zatvorkovanie, pre vizualizovanú molekulu aj sekvenciu. Je to dané tým, že sekvenciu si vieme vybrať z obrázka šablony.

4.3 Príklad vstupu

Teraz uvedieme príklad vstupu pre malú podjednotku ribozomálnej RNA myši, konkrétne príklad fasta súboru 4.1, podporovaného formátu post script súboru 4.2 a následne aj obrázok vizualizácie v post script súbore 4.3.

Poznámka. Podporujeme iba jeden formát PostScript súborov - ten používa databáza CRW publikovaná Cannone a kol. (2002). Ďalšie rozšírenia podpory iných formátov rozoberáme v kapitole ??.

>mouse

UGAAACUGCGAAUGGCUCAUUAAAUCAGUUAUGGUUCCUUUGGUCGCUCCUCCUACUUGGAUAACUGUGGUAAU GCCCCCGUGGCGACGACCCAUUCGAACGUCUGCCCUAUCAACUUUCGAUGGUAGUCGCCGUGCCUACCAUGGUGAC GCGCAAAUUACCCACUCCCGACCCGGGGAGGUAGUGACGAAAAAUAACAAUACAGGACUCUUUCGAGGCCCUGUAAUUGG AAUGAGUCCACUUUAAAUCCUUUAACGAGGAUCCAUUGGAGGGCAAGUCUGGUGCCAGCAGCCGCGUAAUUCCAGCUCC AGUCACCGCCCGUCCCCCCCUUGCCUCUCGGCGCCCCCUCGAUGCUCUUAGCUGAGUGUCCCGCGGGGCCCGAAGCGU UUACUUUGAAAAAAUUAGAGUGUUCAAAGCAGGCCCGAGCCGCCUGGAUACCGCAGCUAGGAAUAAUGGAAUAGGACCGC GGUUCUAUUUUGUUGGUUUUCGGAACUGAGGCCAUGAUUAAGAGGGACGGCCGGGGGCAUUCGUAUUGCGCCGCUAGAGG UGAAAUUCUUGGACCGGCGCAAGACGGACCAGAGCGAAAGCAUUUGCCAAGAAUGUUUUCAUUAAUCAAGAACGAAAGUC GGAGGUUCGAAGACGAUCAGAUACCGUCGUAGUUCCGACCAUAAACGAUGCCGACUGGCGAUGCGGCGGUUAUUCCCA UGACCCGCCGGGCAGCUUCCGGGAAACCAAAGUCUUUGGGUUCCGGGGGGAGUAUGGUUGCAAAGCUGAAACUUAAAGGA AUUGACGGAAGGGCACCACCAGGAGUGGGCCUGCGGCUUAAUUUGACUCAACACGGGAAACCUCACCCGGCCCGGACACG GUCUGGUUAAUUCCGAUAACGAACGAGACUCUGGCAUGCUAACUAGUUACGCGACCCCGAGCGGUCGGCGUCCCCCAAC UUCUUAGAGGGACAAGUGGCGUUCAGCCACCCGAGAUUGAGCAAUAACAGGUCUGUGAUGCCCUUAGAUGUCCGGGGCUG AUGGGGAUCGGGGAUUGCAAUUAUUCCCCAUGAACGAGGAAUUCCCAGUAAGUGCGGGUCAUAAGCUUGCGUUGAUUAAG UCCCUGCCCUUUGUACACACCGCCCGUCGCUACCGAUUGGAUGGUUUAGUGAGGCCCUCGGAUCGGCCCCGCCGGGG UCGGCCCACGGCCCUGGCGGAGCGCUGAGAAGACGGUCGAACUUGACUAUCUAGAGGAAGUAAAAGUCGUAACAAGGUUU CCGUAGGUGAACCUGCGGAAGGAUCAUUA

```
...((((((....(((...(((...((...(()(...((...((...((...((...()
(((...((((.((((((((...))))))))...))))....)))))....)))))
)).)))))))))))
....))))))))))))))))))))))))))))))
......
((((((((...))))))))))......
```

Obr. 4.1: Príklad fasta súboru

```
%!
/lwline {newpath moveto lineto stroke} def
...
434.00 -129.00 422.00 -138.00 lwline
0.00 setlinewidth
446.00 -421.00 446.00 -412.00 lwline
306.00 -283.00 306.00 -273.00 lwline
...
(U) 303.30 -273.00 lwstring
(A) 303.30 -265.00 lwstring
(C) 303.30 -257.00 lwstring
(C) 303.50 -248.68 lwstring
(U) 311.24 -246.68 lwstring
(G) 318.99 -244.68 lwstring
```

Obr. 4.2: Príklad podporovaného formátu post script súboru

4.4 Výstupne súbory

Program generuje 2 druhy vystupov. Prvým je uloženie tabuľky mapovania TED algoritmu a druhým sú obrázky vo formáte SVG a PS.

Označme T1 strom šablony a T2 vizualizovaný strom.

Formát mapovacieho súboru je nasledovný:

Prvý riadok obsahuje DISTANCE: n, kde n je editačná vzdialenosť medzi T1 a T2.

Ostatné riadky sú vo formáte i j, kde $i, j \ge 0$. Inymi slovami:

- 1 2 prvý vrchol z T1 potrebujeme namapovať na druhý vrchol z T2
- \bullet 02 do vysledného stromu vkladáme druhý vrchol z T2
- 10 zo stromu T1 mazeme prvý vrchol

PostScript súbor je zložený z hlavičky, v ktorej sú definície kresliacich funkcií za ktorými sú riadky kreslenia molekuly. Príklad je na obrázku 4.4.

Najprv definujeme operácie kreslenia v hlavičke súboru - lwline, lwstring a lwarc - kreslenie čiar, textu a kružníc. Za ktorými nasleduje samotné kreslenie molekuly.

Podobne funguje kreslenie v SVG súbore, ktorého príklad je na obrázku 4.5. Elementy < text > vypisujú na danú pozíciu text, < line > naopak kreslia čiary a < circle > zase kružnice.

4.5 Rozšírenie podpory iných vstupných obrázkov

Ako sme už uviedli, momentálne podporujeme iba jediný vstupný formát vstupných obrázkov. Je ním PostScript formát používaný databázou CRW od autorov Cannone a kol. (2002).

Definícia 10. Extractor bude nejaký objekt, ktorý vie zo súboru určitého typu vynať potrebné položky reprezentujúce RNA sekvenciu a pozíciu báz na obrázku.

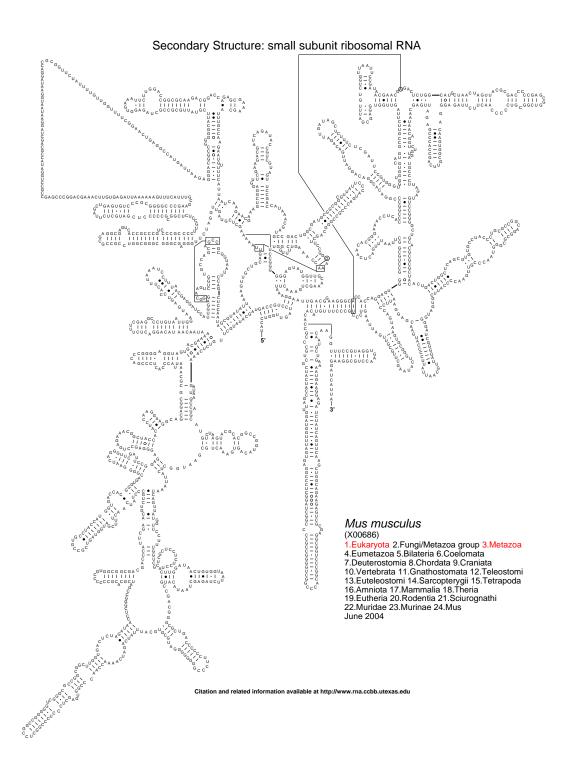
Pri tvorbe aplikácie sme už mysleli na budúcnosť a načítavanie súboru robíme v jednom ľahko rozširiteľnom module. Ten sa na základe typu v parametre --template -- tree rozhoduje aký extractor použiť. Predvolený a jediný implementovaný je PostScript extractor fungujúci nad súbormi z CRW databázy.

Na implementovanie extractora potrebujeme implementovať existujúce rozhranie extractor, čo znamená implementovať metódu init s parametrom názvu súboru

Jej úloha je zo súboru získať sekvenciu RNA a pozície báz.

Poslednou úlohou je pridať dvojicu (nzov_exctractora, extractor) do tabuľky implementovaných v metóde create_exctractors().

Následným volánim --template - tree --type $nzov_extractora$ začneme používať nás novo implementovaný extractor.

Obr. 4.3: Príklad vstupného obrázka

```
/lwline {newpath moveto lineto stroke} def
/lwstring {moveto show} def
/lwarc {newpath gsave translate scale /rad exch def /ang1 exch def /ang2 exch def 0.0 0.0
 rad ang1 ang2 arc stroke grestore} def
/Helvetica findfont 8.00 scalefont setfont
0.36 0.46 scale
219.18 1384.80 translate
              1
                                             setrgbcolor
                                             lwstring
(5')
               298.311
                              -268.09
              0
                             0
0
                                             setrgbcolor
(U)
               303.3
                              -273
                                              lwstring
               303.3
                             -265
                                             lwstring
(A)
               303.3
                             -257
-248.682
(C)
                                             lwstring
                                              lwstring
(C)
               303.501
305.5
              -241.809
                             302.5
                                            -230.191
                                                            lwline
(U)
               311.246
                              -246.682
                                             lwstring
  . . .
showpage
```

Obr. 4.4: Format vystupneho PostScript suboru

```
<svg
  xmlns="http://www.w3.org/2000/svg"
 xmlns:xlink="http://www.w3.org/1999/xlink"
  width="1133.333333"
 height="1466.666667"
  viewBox="0 0 1139.172822px 1450.347571px"
  style="
    font-size: 8px;
    stroke: none;
   font-family: Helvetica; ">
  <text
   x="517.486977"
    y="603.524781"
    style="
     stroke: rgb(0, 255, 0); ">5'</text>
  line
   x1="681.175823"
   y1="650.435118"
   x2="681.175823"
   y2="662.435118"
     stroke: rgb(0, 0, 0);
      stroke-width: 2; "/>
    cx="616.350806"
    cy="427.616196"
    r="6.276645"
   style="
     stroke: rgb(0, 0, 0);
     fill: none; "/>
</svg>
```

Obr. 4.5: Formát vystupného SVG súboru

5. Výsledky práce

V tejto kapitole zhrnieme výsledky, ktoré naša práca dosiahla.

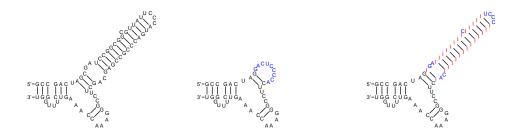
Už v predchádzajúcich kapitolách sme sa stretli s niekoľkými príkladmi, napríklad ako si program poradil s vkladaíim do hairpinu - obrázok 3.2.

Na ďalšom (obrázok 5.1) simulujeme mazanie s následným vkladaním, teda 2 k sebe inverzne operácie. Po zmazaní bázových párov na hornej vetve molekuly, sa nám všetky nepárové bázy zliali a vytvorili jednu loop. Následne po opätovnom vložení bázovych parov (pre lepsie zviditelnenie sme ich označili Ï"), vzniklá štruktúra veľmi podobná predchádzajúcej.

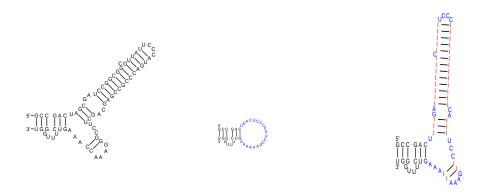
Obrázok má za cieľ ukázať, že vieme znovu nakresliť pôvodnu štruktúru iba s malými zmenamy v pozícií nukleotidov (výsledne loopy sú trochu plytšie ako pôvodne).

Rovnako obrázok 5.2 rekonštruuje vetvenie sa stromu. Ako je vidieť, v tomto obrázku je už viac rozdielov, vychylenie je celkom badatelné.

Na takto malých častiach bez velkých vetvení nam ani taketo zmeny nevadia. Pri velkych molekulach ako ukazeme neskor problemy nastavaju.

Obr. 5.1: Inverzne operacie: rekonštrukcia stemu

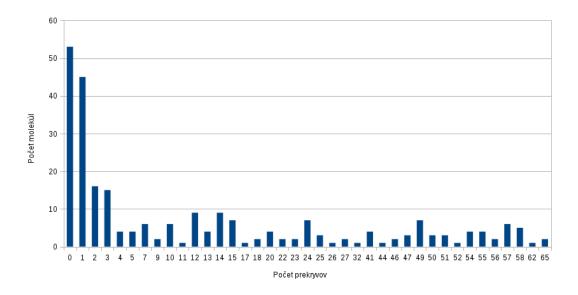

Obr. 5.2: Inverzné operácie: rekonštrukcia multibranch loop

Ako ďalšie, testovali sme schopnosť nášho algoritmu vizualizovať známu podjednotku 16S ribozomálnej RNA na živočisnej ríši. CRW databáza obsahuje 16 organizmov so známou sekundárnou štruktúrou.

Ribozomálna RNA bola vybrata lebo je v centre záujmu mnohých výskumov a taktiež kvôli jej veľkosti a zložitosti.

Náš vizualizačný test sme spustili na všetky páry RNA, z ktorých sme získali 256 vizualizácií.

Obr. 5.3: Počet prekryvov v testovaných molekulách

Na obrázku 5.3 vidíme počty molekúl s daným počtom prekryvov. Je ale niekoľko typov molekul, u ktorých sme nejaké prekryvy čakali - napríklad, ak sme v nej potrebovali prekresliť multibranch loop. Takúto závislosť nám vyjadrujú ďalšie dva grafy, prvý - 5.5 nám ukazuje, že ak program musel rotovať a prekreslovať multibranch loopy, nedarilo sa mu najlepšie. Naopak, ak z prvého grafu odoberieme molekuly, ktoré museli použiť rotácie - graf ??, vidíme, že algoritmus šablonovej vizualizácie si viedol celkom dobré, prekryvy vznikali iba ojedinele.

Z tabuľky 5.1 je vidieť, že počet prekryvov závisí od počtu operacií vkladania a mazania ktoré v molekule musíme urobiť. Štatistika pracuje s prvou, piatou, desiatou a pätnástou najbližšou molekulou z pohľadu tree - edit - distance.

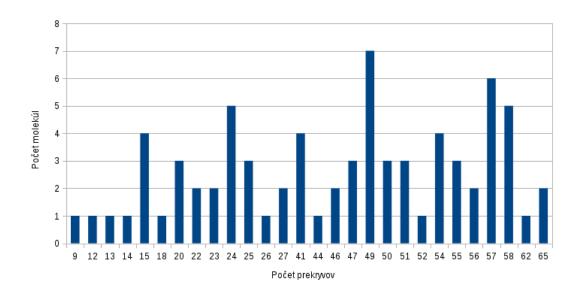
Zaujímavosťou je, že ako najvzdialenejšiu molekulu (v poradí pätnástu) si všetci vybrali molekulu od jedného konkrétneho zástupcu *echinococcus_granulosus* a vzdialenosť je 805,63 s odchylkou 12,92.

5.1 Celkové výsledky

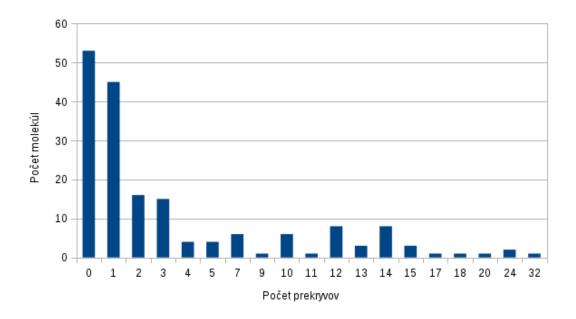
V tejto kapitole uvedieme vygenerované obrázky niektorých molekúl a na nich ukážeme časté problémy, ktoré pri vizualizácii nastavali.

Vzdialenosť	Počet prekryvov (priemer)	Smerodajná odchýlka	
1.	5,13	1,64	
5.	13,38	$9,\!57$	
10.	14,13	12,47	
15.	$15,\!25$	0,66	

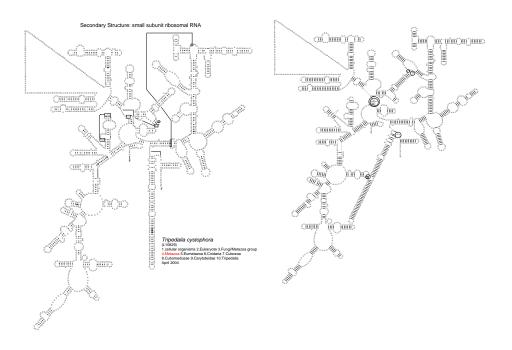
Tabuľka 5.1: Počty prekryvov v závislosti od tree-edit-distance vzdialenosti

Obr. 5.4: Počet prekryvov: molekuly, ktoré potrebovali prekreslit multibranch loop

Obr. 5.5: Počet prekryvov: molekuly bez prekreslovania multibranch loop

Obr. 5.6: Chyba pri otočení vetvy

5.1.1 Otáčanie vetvy kvôli existujúcej hrane

Jedným príkladom za všetky je molekula žívočícha *Tripedaliacystophora* - meduzy. Po tom, čo sme dali molekulu nakresliť samu na seba vznikol problém, že celá jedna vetva molekuly sa otočila na jednu stranu. Je to spôsobene existenciou bázového páru, ktorý je v pôvodnej molekule znázornený dlhšou lomenou čiarou.

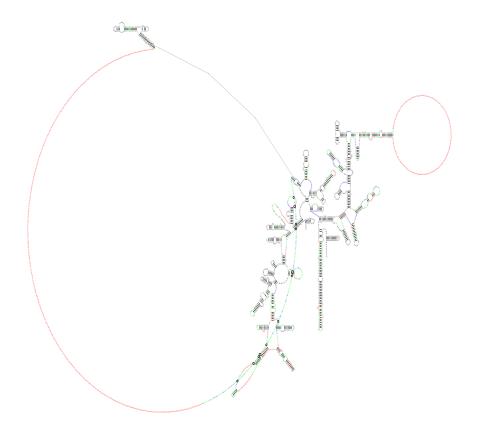
Keďže nás program všetky vzdialenosti normalizuje a následne ukladá bázy stemu na jednu priamku, vznikajú obrázky podobné 5.6.

5.1.2 Rozloženie báz na kružnicu

Niekedy sa prekresleniu celej loop nevyhneme. Ak napríklad vkladáme veľmi veľké množstvo báz na jedno miesto, dochádza k problémom načrtnutým na obrázku 5.7.

Na tomto konkretnom príklade je nakreslený stem, vo vnútri ktorého je veľka loop. Kvoli tomu, že chceme dodržiavať pravidlá o kružnicovom tvare loopy, nájdeme kružnicu dostatočne veľkú. V tomto prípade až príliž veľkú.

Poznámka - vo vrchnej vetve ja taktiež znázornená kružnica, ale na rozdiel od spodnej obsahuje iba 2 vrcholy.

Obr. 5.7: Chyba pri rozkladaní báz na kružnicu

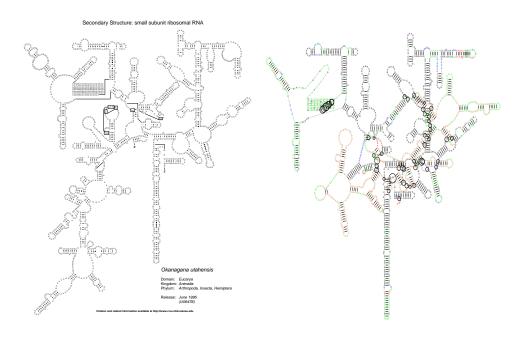
5.1.3 Otáčanie vetvy kvôli prekreslovaniu multibranch loopy

Ako už aj graf na obrázku ?? ukázal, prekreslovanie multibranch loopy a rotácie všetkych vetiev spôsobuje masívne prekryvy.

Pripájame jeden priklad na obrázku 5.8. Miesto vľavo dolu, kde začínajú bázy sa sfarbovať na hnedo, je multibranch loop, ktorú sme potrebovali z dôvodu vloženej novej vetvy (označená červeno) prekresliť.

Výsledok je taký, že všetky vetvy sme uložili na kružnicu a pootáčali do vhodného smeru a tým vzniklo veľa prekryvov.

Na obrázku je vidieť ešte jednu vec, označené kríženia vo výslednom obrázku vľavo hore. V kapitole o úpravach multibranch loop sme spomínali, že prekresleniu celej loopy sa snažíme vyhnúť ak to ide. Predpokladáme, že ak je báz veľa a zmeny malé, bázy trochu poposúvame aby sa nový vrchol zmestil medzi ne, alebo práve naopak ich roztiahneme, aby sme vyplnili medzeru po starom. Kvôli tomu vyzerá táto štruktúra tak pomiešane a kvôli tomu na tomto mieste vznikajú ďalšie prekryvy.

Obr. 5.8: Chyba pri otáčani kvôli prekreslovaniu multibranch loopy

Závěr

Seznam použité literatury

- AUBER, D., DELEST, M., DOMENGER, J.-P. a DULUCQ, S. (2006). Efficient drawing of rna secondary structure. *Journal of Graph Algorithms and Applications*, **10**(2), 329–351. URL http://eudml.org/doc/55423.
- Cannone, J., Subramanian, S., Schnare, M., Collett, J., D'Souza, L., Du, Y., Feng, B., Lin, N., Madabusi, L., Muller, K., Pande, N., Shang, Z., Yu, N. a Gutell, R. (2002). The comparative RNA web (CRW) site: an online database of comparative sequence and structure information for ribosomal, intron, and other RNAs: Correction. *BMC Bioinformatics*, **3**(1), 15+. ISSN 1471-2105. doi: 10.1186/1471-2105-3-15. URL http://dx.doi.org/10.1186/1471-2105-3-15.
- DARTY, K., DENISE, A. a PONTY, Y. (2009). VARNA: Interactive drawing and editing of the RNA secondary structure. *Bioinformatics*, **25**(15), 1974–1975.
- DE RIJK, P., WUYTS, J. a DE WACHTER, R. (2003). RnaViz 2: an improved representation of RNA secondary structure. *Bioinformatics*, **19**(2), 299–300.
- DEMAINE, E. D., MOZES, S., ROSSMAN, B. a WEIMANN, O. (2009). An optimal decomposition algorithm for tree edit distance. *ACM Trans. Algorithms*, **6**(1), 2:1–2:19. ISSN 1549-6325. doi: 10.1145/1644015.1644017. URL http://doi.acm.org/10.1145/1644015.1644017.
- Dulucq, S. a Touzet, H. (2003). Combinatorial Pattern Matching: 14th Annual Symposium, CPM 2003 Morelia, Michoacán, Mexico, June 25–27, 2003 Proceedings, chapter Analysis of Tree Edit Distance Algorithms, pages 83–95. Springer Berlin Heidelberg, Berlin, Heidelberg. ISBN 978-3-540-44888-4. doi: 10.1007/3-540-44888-8.7. URL http://dx.doi.org/10.1007/3-540-44888-8_7.
- ELIÁŠ, R. a HOKZA, D. (2016). RNA Secondary Structure Visualization Using Tree Edit Distance. *International Journal of Bioscience, Biochemistry and Bioinformatics*, **6**(1), 9–17. doi: 10.17706/ijbbb.2016.6.1.9-17.
- HAN, K., LEE, Y. a Kim, W. (2002). PseudoViewer: automatic visualization of RNA pseudoknots. *Bioinformatics*, **18 Suppl 1**, S321–328.
- KLEIN, P. N. (1998). Computing the edit-distance between unrooted ordered trees. In *Proceedings of the 6th Annual European Symposium on Algorithms*, ESA '98, pages 91–102, London, UK, UK, 1998. Springer-Verlag. ISBN 3-540-64848-8. URL http://dl.acm.org/citation.cfm?id=647908.740125.
- LORENZ, R., BERNHART, S. H., HONER ZU SIEDERDISSEN, C., TAFER, H., FLAMM, C., STADLER, P. F. a HOFACKER, I. L. (2011). ViennaRNA Package 2.0. Algorithms Mol Biol, 6, 26.
- PAWLIK, M. a AUGSTEN, N. (2011). Rted: A robust algorithm for the tree edit distance. *Proc. VLDB Endow.*, **5**(4), 334–345. ISSN 2150-8097. doi: 10.14778/2095686.2095692. URL http://dx.doi.org/10.14778/2095686.2095692.

- Puton, T., Kozlowski, L. P., Rother, K. M. a Bujnicki, J. M. (2013). CompaRNA: a server for continuous benchmarking of automated methods for RNA secondary structure prediction. *Nucleic Acids Res.*, **41**(7), 4307–4323.
- PÁNEK, J., HAJIČ, J. a HOKSZA, D. (2014). Template-based prediction of ribosomal rna secondary structure. In *Bioinformatics and Biomedicine (BIBM)*, 2014 IEEE International Conference on, pages 18–20. doi: 10.1109/BIBM. 2014.6999394.
- SCOTT, J. (1988). Social network analysis. *Sociology*, **22**(1), 109–127. doi: 10.1177/0038038588022001007. URL http://soc.sagepub.com/content/22/1/109.abstract.
- TAI, K.-C. (1979). The tree-to-tree correction problem. J. ACM, 26(3), 422–433. ISSN 0004-5411. doi: 10.1145/322139.322143. URL http://doi.acm.org/10.1145/322139.322143.
- Tamassia, R. (2007). Handbook of Graph Drawing and Visualization (Discrete Mathematics and Its Applications). Chapman & Hall/CRC. ISBN 1584884126.
- WIESE, K. C., GLEN, E. a VASUDEVAN, A. (2005). jviz.rna -a java tool for rna secondary structure visualization. *IEEE Transactions on NanoBioscience*, 4(3), 212–218. ISSN 1536-1241. doi: 10.1109/TNB.2005.853646.
- Yang, H., Jossinet, F., Leontis, N., Chen, L., Westbrook, J., Berman, H. a Westhof, E. (2003). Tools for the automatic identification and classification of RNA base pairs. *Nucleic Acids Res.*, **31**(13), 3450–3460.
- ZHANG, K. a SHASHA, D. (1989). Simple fast algorithms for the editing distance between trees and related problems. *SIAM Journal on Computing*, **18**(6), 1245 1262.
- ZUKER, M. (2003). Mfold web server for nucleic acid folding and hybridization prediction. *Nucleic Acids Res.*, **31**(13), 3406–3415.

Zoznam obrázkov

1.1	Circular Feynman - kruhova reprezentacia sekundarnej struktury .	6
1.2	Strukturalne motivy v RNA	7
1.3	Varianty reprezentacie vrcholov	8
2.1	Ukazky TED operacii	9
2.2	Rekurzívny vzorec pre výpočet tree-edit-distance	10
2.3	Celková dekompozícia pomocou LRH strategii	14
3.1	Rozlisenie stemov a loopov v molekule: cierne su stemy, farebne	
	odlisene su bazy patriace do jednej loopy	18
3.2	Priklad zvacsovania kruznice a insertu do hairpinu	20
4.1	Príklad fasta súboru	24
4.2	Príklad podporovaného formátu post script súboru	24
4.3	Príklad vstupného obrázka	26
4.4	Format vystupneho PostScript suboru	27
4.5	Formát vystupného SVG súboru	27
5.1	Inverzne operacie: rekonštrukcia stemu	28
5.2	Inverzné operácie: rekonštrukcia multibranch loop	28
5.3	Počet prekryvov v testovaných molekulách	29
5.4	Počet prekryvov: molekuly, ktoré potrebovali prekreslit multib-	
	ranch loop	30
5.5	Počet prekryvov: molekuly bez prekreslovania multibranch loop .	30
5.6	Chyba pri otočení vetvy	31
5.7	Chyba pri rozkladaní báz na kružnicu	32
5.8	Chyba pri otáčani kvôli prekreslovaniu multibranch loopy	33

Zoznam tabuliek

5.1~ Počty prekryvov v závislosti od tree-edit-distance vzdialenosti $\,$. $\,$. $\,$ 29

Seznam použitých zkratek

Přílohy